

હિમના સ્તુતી.

ભાગ ૧ લો.

શર્વ શ્યામીલા દેવી ભક્તોને શાશ્વત
બનાવી છાયાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
સાકરલાલ ગવરીશંકર વ્યાસ.

અ. નિ. ૧૦ નં. ૨ ની નિશાળનો માણ

પેટલો આશીર્વાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.

અમદાવાદમાં.

સામળાની પોળ પાસે ખમ્મી પરભુલાલ

નાહનાલાલના મકાનમાં વાડીલાલ

દર્શાવેલો "ગુ. ૧૦" પ્રેસમાં

ફેબ્રુઆરી હાલમાં છાપી.

સંવત ૧૯૩૨—સન ૧૯૭૬

કિંમત ત્રણ આના.

અથવા ચામચનો હક રાખ.

સંસ્કૃતિ સંસ્થા દ્વારા પ્રકાશિત

સામુદાયિક વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
જાન્યુઆરી ૨૦૧૮
ગાંધી કોપીરાઈટ
૯૯૩

પ્રસ્તાવના

આ અલ્પ પુસ્તક, ધણીજ સંભાળથી. અને શોધ તથા
વધારો કરી, કેટલીક નવી બાબતો બનાવી દાખલ કરી છે
અને તે બનાવવામાં મારો મિત્ર નામે ગંબીરશંકર તુળ-
ભટ્ટશંકર અને લખવામાં રેવાશંકર જી.ભાઈ તથા હરી-
લાલે ધણીજ કીમતી મદદ કરી છે. માટે તેમનો હું ધણીજ
ઉપકાર માનું છું. અને આ મારો પરિચોડ પત્ર હોવાથી
કોઈ પણ ચુક નબર આવે તો વાચનાર વિદ્વાન સુધારણો,
ઝોતી આશા રાખુ છું અને આશા છે કે વિશેષે કરીને આ-
રોગી વાણીઆ તથા પ્રાદ્યાણને ધણીજ ઉપયોગી થઈ પડશે.
હું આશરે વર્ષ ૧ થી છઠ્ઠા ધોગણનો અભ્યાસ કરવા
સાડે પાડીઆ સુપીરીઅર ઈંગ્લીશ સ્કુલના માસ્તર મો-
હનલાલ કલ્યાણજી પાસે જતો પરંતુ હાલમાં પાસ થ-
વાથી અને ત્યાં પિંગળ શીખવાથી મેં મારી આપ મતી
વડે આ પુસ્તક બનાવીને છપાવ્યું છે. અને આશા રા-
ખુ છું કે જે માણસે ત્યાં અભ્યાસ કરવા માટે જશે, તે
પોતાનું કામ વિશેષે કરીને આવશે. કેમકે ત્યાં ધણીજ સાડે
શીખાય છે. અને માસ્તરના ગુણ તો મારી દુંડી ખુદીથી
કહેવાઈ શકતાં જ નથી, કેમકે વળો કોઈ એમ કહે કે
એ પાસે થયા એટલે વખાણિજતો. પણ કોઈ વિદ્યારથી
ત્યાં જઈને વાકેફ થશે તો તેને પણ માલુમ પડશે. વળી
તેમનો હું ધણીજ પાડ માનુ છું કે તેઓ મને અભ્યાસ
કરાવવામાં ધણીજ કીમતી મદદ આપેલી છે. એજ અરજ.
વ્યાસ સાકરલાલ અવશીશંકર (સહી).

રોહરો.

- ગમેત છે ગુજરાતમાં, ગામ છે અમદાવાદ;
રાજનગર કહે શહુ, મનથી તણ વીખવાહ. ૧
- શાહાપુર શહેર સોહામાણું, કઠણ કિલ્લા પિશ;
રહુધું દરવાજા કને, લાજણી પશ્ચિમ દિશ. ૨
- લક્ષણવંતી પાળ છે, ખારેડી જનું નામ;
મિત્રી કારક મેં લખ્યું, તમ થયા સુખ ધામ. ૩
- સને અદાર છાતેરની, જાનેવારી માસ;
સાહરલાલ અમ વનવે, સર્વ સભાનો દાસ. ૪

હિમળ સ્તુતિ*

પ્રાર્થના.

દોહરો.

- પ્રથમ સારદા વિનવું, માગું એક પસામ્મ;
મુજવર દો વરદાએની, સુખ મતિ આપો ગામ્મ. ૧
- બી ગુરને ચરણે નમું, ગણપત રહું કરજેડ;
સર્વ ઠવિને કરૂ વિનવી, કાઢ માં દેરો ઝાડ. ૨
- જેની શક્તિથી થયાં, ભૂગી જળ ગિરી આકાશ;
જશ જેના ખહુ ખહુ વળી, વંડુ તે અવિનાશ. ૩
- શૂદ્રો સૌ પદા કરી, કર્યા સુરજ ને અંદ્ર;
કૃપા કરીને ઈશ્વરી, કરજે અંધ પસંદ. ૪
- માટે કરૂ આ ઈશ્વરી, તમને ધણીક સલામ;
જેથી સઉ મંડળી તણું, વધે દેશમાં નામ. ૫
- ઝારાળાગી ઈષ્ટ છે, જગત જનેતા માત;
સહાય કરાને હિમળ, સુખ પામે સઉ ભ્રાત. ૬
- ગુજર ખાંડ રણિયામણી, શેઠેર છે અમદાવાદ;
શાહપૂરમાં પિરાજતા, શેવકની સુણવા દાદ. ૭
- સાકરલાલ કહે સદા, જોડે ગંગારામ,
મિત્ર જ જોડે મળ્યા, વણેવ કરવા કામ. ૮

સ્તુતી.

લલિત વૃત.

હિમગિરી સુતા દિન પ દયા, માત માહરી આપજો મયા; ૧
 વિપ્ર તાહરે પિનવે વુને, સાતિ અળતરા થાયછે મુને.
 પ્રથમ દાસને ખડુ દયા હતી, કાર્ય તેહનાં ગિદ્દ કર્યા સતી; ૨
 કળી કાળમાં કેર થાય હવે, દાસ તાહરે તુલને સવે.
 દ્વિજ સહુ મળી ખંડ તે કર્યા, આપ આપના મનસુ તર્યા; ૩
 પ્રથક ખાર તે દેન દીકરી, આપ આપમાં રીત એ કરી.
 સગાં સંબંધીમાં સમપણે કરે, મામા માસીને દોષથી ન કરે; ૪
 એ કુર્મમાં પ્રસન છે ખડુ, ગેક ગેક તે થાય છે સહુ.
 બાણ દાસને નાર ના મળે, દખી કાપ દયા મન ના કરે; ૫
 અંતરે વસો આપ હાથરી, મન તેનાં કુણાં કરજો ખરી.
 કુટિલ માલ વું કાઢને હવે, સુધ સંપત્તી ચિનમાં અવે; ૬
 વાલ ખીલને વર્ષ તાહરી, જાણે તેહને શર્ણ તે કરી.
 દાસને દયા દાન દાજીએ, સર્વ જાતિમાં સંપ કાજીએ; ૭
 પુત્ર આપીઆ પ્રેમ તેં કરી, નાર ના મળે વાત શી કરી.
 વંશ જનપછે વિપ્રના કરી, ઉદર આવીને આશ ના સરી; ૮
 પાણવા સહુ પ્રિત તો કરે, નહંદ નાતમાં અર્થ ના સરે.
 દુધ પૂરસુ આપ તો જમે, અર્થ પારકા મન ના ગમે; ૯
 એવું દખીને આતમા સુખી, સાતિ દુઃખથી થાય ના દુઃખી. ૧૦
 પુત્રો વર્ષની પ્રેમ વું કરે, રાખ જીવની અર્થ સહુ સરે;

- તે યજ્ઞી સેહુ વરધિ પામશે, દુઃખ રામુદ્રમાં સર્વ વામશે; ૧૦
 હિમગિરી સુતા મનમાં વરશે, રંક દાસને હંડ ના કરશે;
 ઘટે ના તુને ત્રિપૂર સુંદરી, વિષમ સંઘટા ઠાપને ખરી. ૧૧
 અરર આપરે મેહરરે કરે, તવ પ્રતાપથી સરવે વરશે;
 એવું બહુનીને કરોને ક્યા, હાસ ઉપરે રાખજો મયા. ૧૨
 ઝારાળા સહુ હેવારે હશે, રાજ્યભગમાં પ્રાપ્તરે વસે;
 છંદ એ રચ્યો દુઃખ જોઈને, સુંદર વિપ્રને નથી મોઈને. ૧૩
 સાકરલાલ કહે બજો હિમજલ, નહિ બજો તમે તો પામશે સંજલ;
 દુષ્ટ કર્મથી વેગળા રહો, દિપક કાંતિને સુખ તમે મહો. ૧૪
 ને પડોલ વરે આખર ઘણી, જુગતમાં પશે કીર્તિ તમતણી;
 પછી શું મહુ માજી તો મળ્યાં, ભય દુઃખને સકરો દળ્યા. ૧૫

સાત વાર.

રાગ લાવણીનો.

- આદિતવારે આપ હિમજલ, બેઠા છો ઝારાલમાંઈ,
 સુનીવર મુનીવર શેવે તુજને, ક્યાન ધર અંબે માધ. ૧
 શોમવારે તો શેકું તુજને, માત મનોહર મુજ તાતા;
 વર્ણવ તેરા ક્યા કહે મેયા, સાતવાર તેરા ગુણ ગાતા. ૨
 મંગલવારે માત માહરી, બેઠા છો આસન વાળી;
 ખર્યા વિશ્વ મુનીવર સર્વે, વદન કરમ પર બપ વારી. ૩
 બુધે બુદ્ધિ દીઓ મોરી માતા, સર્વ શેવકકુ સાર કરે;
 શુક્ર શુક્ર નૈવેદ્ય કરીને, સર્વ શેવક તારે ક્યાન-ધર. ૪

ગુરવારે ગાઉ ગિતા, ગુણ સાગરમાં માન ખડી;
 દાસ તારા વર્ણવે તુજને, તારા ચરણ વિશે તું રાખ બડી. ૫
 શુકરવારે શેવા કીચી, સહુ શેવકને વહાર કરે;
 પાન સોપારી ધળ નાખિયાર, અંદન ચોખા ભેટ કરે. ૬
 રાનીવારે શેવા કીચી, ખુશી થયાં હિમતે ખાઈ;
 દાસ ગંગ કહે સાકરલાલ, તમે ભલે મુલ માઈજી. ૭

પંદર તિથી.

સપ્તમી પડવે મોરી માડીરે, હું નિરખુંકું દહાડી દાડીરે,
 સારી શેલિ મૈઆજીની વાડી, હિમલગાત આપ કરૂણા કરજીરે.
 મંત્રી ખીજે ખિરાલોછો આપરે, કાપો શેવક જનના પાપરે;
 તમે દાસો મુગલને આપ, હિમલગ. ૧
 સપ્તમી ત્રોજે તે મનુને ઘેરે, શિવ દક્ષને યયુ ત્યાં વેરે;
 ત્યાંતો વરચોછે જાનો કરે, હિમલગ. ૨
 સપ્તમી ચોથે જગન દેવે કીધારે, રૂચી સર્વ આસીરવાદ દીધારે;
 જગન શિવ વનાનો કીધો, હિમલગ. ૩
 સપ્તમી પાંચમે ઉમા શિવ પાસેરે, આસા સોરે ગયાં દમ વાસેરે;
 પછી અંપાયા અગ્નીની પાસે, હિમલગ. ૪
 સપ્તમી છઠે જનમ માથે લીધારે, હિમાચળને આનંદ અણિ દીધારે
 ગ્રાણ્ય મુલ નિસુંભનો લીધો, હિમલગ. ૫
 સપ્તમી સાતમે સતીને શણગારીરે, બેઠ જન આખ્યા ત્રિપુરાસીરે.

- ત્રિશ કાઠીને ષ્ઠા મોરારી, હિમળ ૭
 સખી આઠમે ષ્ઠાજી આઠ્યારે, ઘેર મીનકાને મન ભાંવ્યારે
 બધું મંડામાં પધરાંવ્યા, હિમળ ૮
 સખી નેમિ હિમ પધરાંવ્યારે, જવ તલન ધૂત દુઆયારે;
 મિનકા કંસાર પીરસવા આંખાં, હિમળ ૯
 સખી દશમે ગયાંછે નારે, ત્યાંતો મંગળ વરત્યાંછે ચારે;
 આખ્યાં કુંચી સહીત ભંડાર, હિમળ ૧૦
 સખી એકાદશીને દીનેરે, ગોરવ નોતરે રાણી મીનકારે,
 જમવા આવજો પછને ભોન, હિમળ ૧૧
 સખી આરશે પહેરામણી કાપીરે, વાટ ઝારોલ કેરી લીધીરે;
 મીનકાએ હિમળને આશિષ દીધી, હિમળ ૧૨
 સખી તેરશે ઝારાળ આંખ્યારે, યાજ ભરી મોતીરે વધાંખ્યારે;
 રાણી વેશ્વરીને મન ભાંખ્યા, હિમળ ૧૩
 સખી ચૌદશે થઈ વધાઈરે, યેકાં હિમળ શી હાસન લઈરે;
 લોક કહેછે જય જય માઈ, હિમળ ૧૪
 સખી પુનમે મુગલ મારીરે, આપ કુવા વિષે સંધારીરે;
 એવી અકળ કળા છે તારી, હિમળ ૧૫
 સખી પંદર તીથો થઈ પુરીરે, સાકરલાલની વાણી મધુરીરે;
 ગંગાશંકરની ટેવ ટાળ મુરી, હિમળ ગાત આપ કરૂણા કરજોરે.

બાર મહિના.

સખી ભાકરવો તો પર લઈએ, તેમાંતો માણનો જનમ દીવસ.

હહીએ,

- તેતો બાધને આપણે પાવન પધએ, શેવાને ઝારાળની રાહી-૧
 સખી આસોની રાત અતિ રૂડી, માએ પેયાં કંઠાણને મૂડી,
 વાગે બહુ નવરાતોમાં ફુંડી, શેવાને૦ ૨
- સખી કારતકે આવી દિવાળી, હુંતો શેર વણું કે મુંવાળી;
 માણ તારા વદનપર લગઈ વાડી, શેવાને૦ ૩
- સખી માગશર મન માંડે મળીયું, જઈ માને ગોઝખી જડીજી;
 માંડે મિતડું ચરણ કમળ કસીજી, શેવાને૦ ૪
- સખી પાસે તો પાસી પુનમ હહીએ, માને નિરખીને પાવન પધએ;
 માસો મિત ઝારાળમાં રહીએ, શેવાને૦ ૫
- સખી માહે તો વસંત રતુ આવી, તેતો સઉ સંજનોને ભાવી;
 તેની નૌતમ શોભા થી ગાવી, શેવાને૦ ૬
- સખી ફાગણે દેર ફરે હોળા, પેયાં માએ ચરણાં ને ચોળી,
 પેયાં સાળુ કેશરમાં બોળી, શેવાને૦ ૭
- સખી ચઈતરે મિતમાં પેઠી, માણ માડી સિંહાસને બેઠી;
 સર્વને દ્રષ્ટી રૂને મીઠી, શેવાને૦ ૮
- સખી વૈશાખ પાકે રાણ કેરી, પવન ત્યાંતો વાએહે ઝેરી,
 માડી ઉપર મેઢેર રાખા માડી, શેવાને૦ ૯
- સખી જુલે તો જુગતી બની સોડી, બધા ગોખ બહુચરને, ઠાળી;
 તમે આશા પૂરા હજીય બદવાળી, શેવાને૦ ૧૦
- સખી અશાડે બપેપા બોલે, ન આવે માણને તોભે;
 હું નઈ બેઠા હું માને બાળે, શેવાને૦ ૧૧

આવાજ તો સરવડીએ વરશે, માણ મારી વના મરૂં તરશે;
 થોડા દિને માણ મરશે, શેવાને ૧૧
 અધિક પુરૂષોત્તમ કહાંચો, શેવક ગંગારામ તો આંચો;
 સાકરલાલને તો સાહે ધાવો, શેવાને ૧૨

હિમજાષ્ટક ભાગ ૧.

રાગ બૂલંગીનો.

અમે માગીએ હિમલ હાથ જોડી,
 અમારાં બધાં વેર તું નાંખ્યો તોડી;
 કરો મુખ વાંચા ધરી બુધી કેવી,
 નમુ હિમલ ગ્રાસના ઈષ્ટ દેવી. ૧
 કનક કુંજને કેવડા સાવ જડીઆ,
 ગાને નિરખવા વાહને કૃષ્ણ ચડીઆ;
 આંન દાવી બટે તને માત શેવી, નમુ ૨
 ધર્મો ખડગ ખાંડા ત્રોશુલ રૂપી સોઈએ,
 સારી બુદ્ધિ તો દાસને આપી જોઈએ;
 થઈ નાદ ડંકા તણી પુન જોવી, નમુ ૩
 વશી સ્વર્ગ સુવર્ગ આશ્વર્ય પામે,
 અખંડા વિનાશી ભગુ તુલ નામે;
 અતુલુજ ચિંકુપ અક્ષય એવી, નમુ ૪
 મહિસાસુરી દાનવી તું દમાળી,

જગત નંદની જાનની તું મયાણી;

નિરાકાર શાકાર અક્ષય એવી, નમુ ૦ ૫

ભજે હિમજાને ધજે સર્વ દાસ,

કહી તે કૃષી ન રહે ગર્ભવાસ;

તજે કામને આપ તેા દ્રષ્ટો કેવી, નમુ ૦ ૬

પિતા માતને મિત્ર સંતાન ભાત,

એતો સર્વજ્ઞ આજ પંપાળ વાત;

તેમાં અંતકાળે નાવે કાઈ કેવી, નમુ ૦ ૭

રચ્યા છંદ ભક્તિ તણી છે પ્રજ્ઞાધ,

સુશીને રજે કાં ધરે મન ક્રોધ;

કહે છંદ ભાણિ નમુ અષ્ટ દેવી, નમુ ૦ ૮

સાકરલાલની વિનતી મન આણિ,

મિત્રો તમે સહુ વેદ પ્રમાણિ;

કરો કાજ આઃ તને માત શેવી, નમુ ૦ ૯

હિમજાણક ભાગ ૨.

રાગ ઉપર પ્રમાણ.

અમે માગીએ હિમજા હાથ જોડી,

અમારાં બધાં પૈર તું નાખ્ય તોડી;

તાંડે નામ સેતાં મહા કુઃખ ભાજે,

માતા હિમજા ભક્તને શીર જાજે.

સદા સર્વદા માત મોટી ભવાની,
 યોસક જોગણી દેવી મુખે વખાણી;
 આટો ચુંદડી મુસ્તકે મોડ છાને, માતા૦ ૨
 સર્વ તિથે મોટાં ઘણાં શું વખાણું,
 પ્રથમ આજ આદિ ગંગા કુંડ ત્રણું;
 તેમાં સ્નાન કરતાં મહા દુઃખ ભાને, માતા૦ ૩
 અરે મુજ માતા કરે સુખ સાતા,
 ગાજના મુખીજન તો ગુણ માતા,
 તમે દાસ પામેલા દયા દીન આને, માતા૦ ૪
 ખર્ચા ખડમ ખાંડા ત્રિશુલ દેવી શોહિએ,
 સાધી ખુરી તો હાસને આવી જોઈએ;
 તારે પારે તો ફુંડણિ ડાક વાને, માતા૦ ૫
 થઈ જોત દીવા તણી માત શોહિએ,
 પાચે કુધરી ને પુરી નાદ મોહીએ;
 ખગી પુપ દીપ રતી પૂજા આને, માતા૦ ૬
 વશી સ્વર્ગ સુવર્ગ આશ્વર્ષ પામે,
 અખંડા વિનાશી ભજો તુંજ નમે;
 તારા જ્ઞાનથી થયુ સુખ આને, માતા૦ ૭
 અરે માત તારા ગારોજ મધે વાસ,
 ઠહે જન આપ્પાશંકર તારો દાસ,
 રાધનપુરથી ડાસ બે તું ખિરાને, માતા૦ ૮
 હું તો નિત્ય નમી રહું કરજોડ,

પુરે માછ મારારે મનના કાકડ;
 સાકરલાલ ને સુખ આપોજ આજે,
 માતા હિમજા ભકતને શીર છાજે.

ગરબો.

રાજા ભિક્ષક મહાદેવના ગરબાનો છે.

ગુરુ ભણવત લાગુ પાપ કે, સાચી સારદારે સોલ; ૧
 આપા વાણી અમૃત સારકે, ગાઉ ગુણ તાહરારે સોલ. ૨
 ગાઉ ગુણ તે માગી માત કે, નામે હિમજનરે સોલ;
 તેતો ઝારિજાની માત કે, સધલા દેશમારે સોલ. ૩
 પરથમ ઉભીઆનો અવતાર કે, હિમજા માતનોરે સોલ;
 પ્રમથ્યાં દક્ષ તણે દરખાર કે, કાપ્યાં કુપ્પ સાધનારે સોલ. ૪
 તેનો ભાગવતમાં છે સાર કે, તેનો સાચું કહુરે સોલ;
 સ્કંધ ગ્રંથો ને વળી જાહું કે, સ્વર્ગમાં પસારછે રે સોલ. ૫
 ધર્મ કામ મોક્ષ પરમાણુ કે, પ્રકરણ ચારછે રે સોલ;
 ચાર પ્રકરણમાં પ્રખ્યાતકે, ધરમ પ્રકરણ છે રે સોલ. ૬
 તેમાં ઉમાને શીવ પરણ્યા કે, તેથી પ્રખ્યાત થયારે સોલ;
 તેથી સર્વને ઉર આણંદ કે, સુખ પામહુ થયુંરે સોલ. ૭
 મનુ નામે સુત પુરુષ કે, મહા મોટા રાજવીરે સોલ;
 તેની કન્યાનું લગન કે, તે વેળા થવા હરીરે સોલ. ૮
 તેમાં સર્વે રૂચી આવીઆ કે, નોહોતરાં રેવા પકારે સોલ;
 સોમ રૂચી સાચે લાવીઆ કે, દુર્વાસા રૂચીરે સોલ. ૯

- નારાયણ નરદ હતા હાંહકે, સરવે ભિગા પમારે લોલ; ૬
 દક્ષ પરજાપતિ ત્યાંહકે, પાપ લગન વિવાહરે લોલ
 શીવ આદિ ત્યાં આઝ્યા કે, પદ્માદીઃ ખેડા હતારે લોલ;
 તેને સમે ત્યાં આઝ્યા રૂથી કે; દક્ષ સુતા કહુંરે લોલ ૧૦
 સરવે દેવ ઉદિને ગયા કે, પાપે લાગવારે લોલ,
 શીવ ઉદ્યા નહિ તે વખત કે, દક્ષ ઢાપીઆરે લોલ. ૧૧
 વિખવાહનું ખીલ રાપાયું કે, આપ ધણી દીપ્તરે લોલ;
 પછી રાહત દક્ષ રૂથીએ કે, ત્યાંહ જગન આરંભ કાંધેરે લોલ
 શીવને દાણીને લખી દેવે કે, સરવે કકાતરીરે લોલ;
 દેવ સરવે વાહને ખેચી કે, દક્ષને ઘેર ગમારે લોલ. ૧૩
 શીવ પાસે ગંગા પારવતી કે, રહન આગવારે લોલ;
 તેને સમે ના કેહેવા લાઝ્યાકે, તિલિવન પતિરે લોલ. ૧૪
 આચા ભોષી પારવતીએ કે, ખાપને ઘેર ગંગારે લોલ;
 ત્યારે માન દીધું નહિ ત્યાંહકે, જગન અંપલાઈ ગમારે લોલ.
 તે વાત શીવ પાસે કહી કે, નરદ દેવ રૂથીરે લોલ;
 સતિ આઝ્યાં તત્કાળ ઘેર કે, કાઈએ ખાલ્યા નકારે લોલ.
 પછી પક્ષમાં પાતે હાથે કે, માછી પડી મુઆરે લોલ;
 સરવે વત જીવી ખની હતી કે, તેની તમને કહીરે લોલ ૧૫
 ગયા નારદ પાતને ઘેરકે, આકાશ મારગેરે લોલ;
 એ વાત તો એટલેથી રહીકે, દેહ પારણ કપોરે લોલ. ૧૭
 હિમાચળ પરવત છે ખાપ કે, મનમાં આનંદ ધરોરે લોલ;
 હવે માનું નામ છે મીનકા કે, તેતો પટ્ટાણી પછરે લોલ. ૧૬

તેનું વર્ણવ દહુધું મોટું કે, આઠ અધ્યાય સુધીરે સોલ; ૧
 તેતો હેત કશી સાબળાને કે, સરવે કાન દેધરે સોલ. ૨૦
 જનમનો માસ કહુ મુખ્યા કે, બાદરવા સુતીરે સોલ;
 છઠને રવિવારે શાભે કે, પુખ્ત નક્ષત્રરે સોલ. ૨૧
 ખાંધ્યાં હોમ નશીમાં તોરાણ કે, પરવત ખારણીરે સોલ;
 ગાય ગુણ મળી સહુ ભાટ કે, ચારણ સાથે મળ્યારે સોલ
 જનમોત્રી કરવા કાળ કે, તેડ્યા જોશી ધણારે સોલ;
 જોઈ અહ શુભ વારને તિથી કે, જોશી એમ બાલ્યારે સોલ
 પુત્રી ભાગ્ય તણી નહી પારકે, મુખે શું રધુંરે સોલ;
 પરણી જોયા ચંભુનાય કે, કહેવાએ મહા સતીરે સોલ. ૨૪
 કરશે કાશી જામનું રાજ કે, સહુ સુખીઆં વસારે સોલ;
 આજુશે દેવ તણી તો કાળ કે, શહુ ફૂલ વામણરે સોલ. ૨૫
 તોરાણ ખાંધ્યાં રસાળ ઘેર કે, વળી સેન પારણારે સોલ;
 યાએ ત્યાં જશનો ઉચ્ચાર કે, શણગારે ખારણારે સોલ. ૨૬
 સરવે માનુની મળી ત્યાંડકે, તાળી પાડે ગીતથીરે સોલ,
 થવા વખાણનો ઉચ્ચાર કે, વેંચ્યાં પાન રીતથીરે સોલ. ૨૭
 વાગે યોધડીઆં તત્કાળ કે, રૂપમાં નહી માણારે સોલ;
 વાગે મૃદંગને તાલ જોવા કે, દેવતા સહુ ભેગા થપારે સોલ
 પછી માતાજી સાથે શહીઅર કે, રમવા નાસવારે સોલ;
 શહુ શોભવા લાગ્યાં ત્યાંડકે, પગે માલતારે સોલ. ૨૯
 પગે પુષ્પીનો ધમકાર કે, શોભા શી કહુંરે સોલ;
 બ્રહ્મ પરવતને ધર આવી કે, લોકો નમે શહુરે સોલ. ૩૦

તેને સમે ઠહુ ખીજી વાત કે, દ્રૌતક તંહ ધયુરે સોલ, ૩૧
 રમતા દીઠાં અસુર આંચો કે, જોવા કારણેરે સોલ. ૩૨
 સુંભ નિસુંભને કહી વાત કે, એક સ્ત્રી સખળ રમેરે સોલ;
 વરશ નવની છે તે નારકે, રમત ચહુને ગમેરે સોલ. ૩૩
 આડી કાચી અસુરને ધેર કે, ત્યાંથી માકલ્યો દાસનેરે સોલ;
 આંચો અસુર તેણી વાર કે, હિમળ પાસે કનેરે સોલ. ૩૪
 આવી વખણે તે અસુર કે, સુંભ નિસુંભનેરે સોલ;
 સુણી ધંધરી આવતાર વાત કે, કહું તેતો દુભનેરે સોલ ૩૫
 સહિ દહતોને તે રાજ કે, વરણવ શું કહુંરે સોલ;
 વરતે વરોને આજ તમે કે, હું તમને કહુંરે સોલ. ૩૬
 એરાવત પર ગાજે કે, કામે દુર્ગા ખારણેરે સોલ;
 ખીજાં વેમાન છે પાસે કે, તેતો સુખ કારણેરે સોલ. ૩૭
 પછી કોધથી બાલ્યાં બંધાંહ કે, માજીએ વાણી કહીરે સોલ;
 એ વરને હું કહુંકું કે, વરણવા નહી રહિરે સોલ. ૩૮
 વરણવું કોએ તો તારે કે, કહું તે સાંભળેરે સોલ;
 જુધે જીતે મુજ સાથે કે, તેને તમે વરારે સોલ. ૩૯
 નીકર તમારે તો બાલ કે, નહી કાઢ પાળશેરે સોલ;
 નીકર સંકર સરખા ધીર કે, તારે માથે પાણારે સોલ. ૪૦
 એવી વાણી તે જઈ કાન કે, હિમાચળ કનેરે સોલ;
 લઈ સૈન્ય ને તૈયાર થજે કે, જુધ કરવા સાડરે સોલ. ૪૧
 લઈ ત્રિમુલને પારવતી કે, ત્યાંથી આલીઆરે સોલ;
 આસે પદ કટારી માંહ કે, આલીની અણી ભલીરે સોલ. ૪૨

માર્ગે સુંભ ન સુંભ અસુર કે, લોકો ખુશી થયારે સોલ
 પામ્યા દેવ સરવે સુખ કે, મનમાં આજુદ થયારે સોલ ૪૨
 મારી સૈન્ય જવા લાગ્યું કે, પાત ના ધર ભણારે સોલ;
 દેવ સરવે ત્યાંડ મળો કે, પુણ્યની વૃદ્ધી કરારે સોલ. ૪૩
 ગયાં પારવતી બાપને ઘેર કે, સુખ ત્યાં વામીઆરે સોલ;
 થયાં સરવે ઉદ્ધાશ થઈ કે, દુખ સહુ મટી ગયાંરે સોલ. ૪૪
 એવે આઘ્યા નારદ મુન્ય કે, પરાજીવાનું લાવીઆરે સોલ.
 સુણો હિમાચલ તમે રાય કે, માગુ શીવનું લાવીયારે સોલ
 તેયા થયાં ખુશી સડ સાથે કે, વહેલા આવજોરે સોલ;
 જનન લેઈને તઈયાર પાળે કે, વિસ્તુને છાવજોરે સોલ.
 ત્યાંયા નારદ ગયા હહુ કે શિવ તો આજુદ થયારે સોલ;
 પછી વાત વિવાહની કહી કે, મંતો ન કરી કર્યુંરે સોલ ૪૭
 પછી જનન કરી તઈયાર કે, આવી પરવત ખારણિરે સોલ;
 જોજો જનનનો પરિવાર કે, ભુત પ્રેતને શાણિરે સોલ. ૪૮
 કરી જનન તઈયારને બ્રહ્મા કે, શિવ વાહને શહિરે સોલ;
 આઘ્યા તે તોરણની પાસે કે, નિનકા પુંજ નહિરે સોલ. ૪૯
 ત્યારે બાહ્યા વેકુ ડનાય કે, શિવ તમે સાબજોરે સોલ;
 મુકા આવો તે તમે વેશ કે, કરો સુખ સાબોરે સોલ. ૫૦
 પછી જીવવાન થયા વર રાજા કે, તેજ કોટી સુરજ તણરે સોલ
 પુંજો નિનકાજી વર આઘ્યા કે, તમને હહુ પણરે સોલ. ૫૧
 પછી પુંજ્યા તે વર રાજા કે, બ્રહ્મા મંડપ નહિરે સોલ;
 હિમજન સાથે કન્યા દાન કે, રાજાએ દીધા તહિરે સોલ ૫

ખલા ભણે સાવધાન કે, વેદ તેા આરથીરે સોલ; ૫૩
 દેહે કન્યા કેરે જાન કે, નાણાં બંડારથીરે સોલ.
 શિવ ગોરવ જમવા જનપ કે, સર્વે સાધયારે સોલ;
 પવંતે પદ્મરાગણી ત્યાં આપી કે, શહુને હાથથીરે સોલ. ૫૪
 હિમલ કહેવા પરમાણે માગ્યે કે, સાતરે વળાવીઆરે સોલ;
 દાદ દહાડે તે આવી પહોંચ્યા કે, જારોલ ગામમારે સોલ. ૫૫
 સોડાએ હિમલ માતને કે, મેમે પધરાવીઆરે સોલ;
 એમ કરતામાં ગયા દીન કે, નોહારતા આવીયારે સોલ. ૫૬
 વાત સાંભળો ને વળી કહું કે, શું ચહું માના નામથીરે સોલ.
 સર્વે સોડા સુખી થયા કે, દુઃખ સહુ ટાળતારે સોલ. ૫૭
 પછી માએ લખી તે કહું કે, સર્વે કંઠાતથીરે સોલ;
 આંખિકા બહુચરા ને તુલ્ય માત કે, આંખા રપ જોતથીરે
 તેડ્યાં માહાકાળો માહાલક્ષ્મી કે, સર્વે આવી પહોંચ્યારે સોલ
 અષ્ટભુજને હિંગળાજ આંખા કે, પરિવાર સંગાથેરે સોલ
 આંખા પદમાવતી ત્યાં માત કે, તપમાં હિમલરે સોલ;
 ૫૮ રહ્યા સહુ તૈયાર કે, સંજગાર સર્વે સંગરે સોલ. ૬૦
 કાયું પાપન જારોલ માંહ કે, આસો સુદ પડવા દીનેરે સોલ;
 થયા ભગા સર્વે માત કે, સહુ નાં મનથીરે સોલ. ૬૧
 પહેલાં દલિણી ચિર કે, માએ જ્યાંહો સુંદરીરે સોલ;
 માજી સેમરની સાથે કે, રમેછે કુદરીરે સોલ. ૬૨
 પહેલાં હડાં વેદને વીંટી કે, માએ લીધી આરથીરે સોલ;
 માજી હરે સેમરને નેણ કે, કરવા પારથીરે સોલ. ૬૩

માએ પર્વા મુન્નાના હાર કે, ગળે હાથ સામુરે લોલ :
 પુશી તનમળીઆની હાર કે, રૂઠાં શોભે મણીરે લોલ . ૧૪
 પગે પહેર્યા છે પગ પાન કે, ઠાં શોભતાંરે લોલ ;
 નાકે બાળી છે સુંદર સાર કે, બાસે માલ્યો વ્યાપતારે લોલ .
 માએ બાલુખંધ ને ઘરખા કે, માએ પહેર્યું કાપડુંરે લોલ :
 ઝાઝરને ગુગરી શોભતી કે, હાથ મયુંએ આપડુંરે લોલ . ૧૬
 માએ માતા પદોળા છે વાળ કે, કંઈ સિંહુરે લોલ ;
 આંખમાં કાળજી સાંઢે દિશી કે, હવંડીઆં થાગુંરે લોલ ૧૭
 પગે સાંઢ્યા કાંપી સારા કે, ચીજ માળા શોભતીરે લોલ ;
 પહેર્યા નખ સુધી સાણગાર કે, જ્યમાળા દીપતીરે લોલ ૧૮
 માએ હર ધરમાં હથીઆર કે, હર પાલી કાંઠણીરે લોલ ;
 માળએ ગરબો લીધો હાથ કે, સોના કેરી કાંઠણીરે લોલ .
 માલ્યા સહયર કેરે માથ કે, ઝાશબના ચોકમારે લોલ ;
 સહ સહયરને સંગાથ કે, સરવેએ નોકમારે લોલ . ૨૦
 તાલી પાડે મરડે અંગ કે, કુમકુમ પગલાં પડેરે લોલ ;
 રમતાં રાત ગઈ છે મથ કે, તાલીઆ શી પડેરે લોલ . ૨૧
 રમી કરીને ઘેર જાય કે, સરવે મહા સતીરે લોલ ;
 જાએ સહ સહ કેરે મામકે, પાછલી પાડાર હતીરે લોલ . ૨૨
 સહ ગયા પાતાને હાથ કે, હિમજા ઝાશબ ગયાંરે લોલ ;
 સહ જન જોવા કારણ જાય કે, સહ સુખીઆ થયાંરે લોલ ૨૩
 મારવો, બાડી મુગલને મેસ કે, અંક મુંક આળીઆરે લોલ ;
 મર્યા પીલત અનેક દેવ કે, રહત બીજા રાજીઆરે લોલ .

મરજા માઝે નરે નારકે, વહુંક પામશેરે ભોલ; ૭૫
 હઠી હોતેર પુરી ખાયકે, દુઃખ સહિ વામશેરે ભોલ. ૭૫
 હરે હે સાકરબાલકે, ગંગારામશેરે ભોલ;
 અમદાવાદ ખેડમાં વાસકે, સહિ સખા સહરે ભોલ. ૭૬
 સંવત ઝોગણી બત્રી શાલેકે, શુભ હે માહા શુદીરે ભોલ;
 સુખ તીથી આક્રમને ગુરુવારકે, પ્રસંન થયાં રાતારે ભોલ. ૭૭

— ❀ ❀ ❀ —

પ્રભાતિયું.

હયાન ધર હયાન ધર હયાન હિમલ તણું,
 ને બકા દુખ તે સરવે નથી; હયાન ધર ૦ ૧
 આપશે સુખને કાળશે ભુખ તે,
 ને બકા સર્વ તે ચિદ્ધ થાયે; હયાન ધર ૦ ૨
 સરવ તે સાંભળો મુકા મન આપ્તજો,
 આસો હિમલ તણે સર્વ દ્વારે; હયાન ધર ૦ ૩
 હિમલ માત હે જગતની તોત હે,
 આપ બિરાજે આરોહ માંદી; હયાન ધર ૦ ૪
 જાઈ પૂજન કરેા હજને પરવરેા,
 નામ હિમલ તણું સર્વ ગાળે; હયાન ધર ૦ ૫
 સંવત ઝોગણી સાલ બત્રી તણી,
 માણના ગણુ તે ગંગા બાગ્યે; હયાન ધર ૦ ૬

— ❀ ❀ ❀ —

લાવણી.

આરોહ મધે તું બિરાજે, માતા હિમજે નામ;
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ ગણેશર મુગી, ધરે રહેમાં હ મ. ૧
 આશાસુરમાં માત અંબિકા; સુંવાળ બહુચર બાળી;
 દક્ષિણમાં તુલબલ ભવાની, પાવેગઢ મહાકાળી. ૨
 હિમાચળકી પુત્રી તું ગૈયા, અંક મુંડકા લીલા પ્રાણ;
 બાડી મુગલકુ મારી નાખ્યા, દૂજ રક્ષા કરે બાળ. ૩
 કુલ કરનેકુ માત અતી તું, સાંભી પરમત બના;
 મેરા કહ્યા જાળ ન માને, રૂપીર ઉસકા પોના. ૪
 દરથી લેકર મેં જાળિંગી, સ્નાન કુંડમાં કરવું;
 બાડી મુગલકુ મારીને હું, રૂપીર પાન તો કરવું. ૫
 બુધ્ધમાં તો મેં જાળિંગી, માંડે મુગલને લાવી શેશ;
 અરુદા ઇસકી પૂર ન હો ગઈ, કૃપા કરે બુગલીશ. ૬
 સંવત ઓગણી બત્રી સાથે, કૃપા કરે હિમજા બાડી;
 શાકરલાલ કહે ગંગને, દરશન કરવા જાઉં રાડી. ૭

— ❀ ❀ ❀ —

લાળા ધનુશધારી વહુચરાનો ગરવો.

રાગ ધોળ.

ગુરુ ગોવિંદને અરણિ નમું, શારદાને નામું શીશ જોને;
 હવિજન સરવેને કહું સાચું, કાઈ ન ધરશા શીસ જોને. ૧
 નથી બહુચો હું પિંગળ શાસ્ત્ર, નથી જાણતો કાંઈ કાવ્ય જોને;

કરતા હરતા ઈશ્વર સ્વામી, સાંભળજો ધક્કેને ભાવ જોને ૧
 ગુજરાત મધે શેરૂર અબ્દાવાદ, શોભા તેની ભાણી જોને;
 સાહાપુર જીલ્લો તેમાં હક્કીએ, તેની રમના સાચી જોને. ૩
 સાહાપુર દરવાજાની પાસે, રૂડી પૂજાની વાડી જોને;
 દરશન કાચી વિચનાપનાં, પાસે બહુચર માડી જોને ૪
 ત્યાં ધનુશાસ્ત્રી માની જગ્યા, શોભે ત્યાં દુલવાડી જોને;
 દરશન કરવા હહાડીરે જતો, દીઠા આંમલીની ઝાડી જોને ૫
 તે જગ્યા ઇંદ્રાપુર સરખી, આળી બહુચરનું ખામ જોને;
 દેવળ કરાવ્યું સાહાપુર મધે, નામ અવગીશ કર જોને. ૬
 તેનો ખેડુવા આઘાણ હક્કીએ, તેને માછ ઉપર ધણું વહાલજોને
 તેના સુત સાકરલાલ છે, ને મિત્ર છે કાળી ભાઈ જોને ૭
 જ્યોત કહું પ્રાણવન મોટા, વપાસે વાડકે આળખાય જોને;
 રૂડી ઉપર ભાવ જોને, તે નર સુખીઆ પાપ જોને. ૮
 માટે માચી વિનતી એજે, કૃપા કરે બહુચર માત જોને;
 પુર્વ પાસે લાલજી બેઠા, ખાયા ધણેરા ભરાંમ જોને.
 પાશ્વળ પાસે મહાદેવજી બેઠા, તેની શોભા સાચી જોને. ૧૦
 ઉત્તરે તો માછનો ગોળ ખિરાજે, ને દક્ષિણે છે આટલી જોને
 સામે તો તગચી કપારા રચે, પાસે છે ખાગનાં દુલ જોને.
 તેમાંતો એક ખાવી સાચી, આપે છે પરસાદ જોને;
 પરસાદ આપી લોકને રિઝવે, તેમાં નયા વિખવાદ જોને. ૧૨
 આજોને તો નેણીરે આવ્યું, માએ કરી મેહુર જોને;
 નીકર કોઠ તો આકચોરે જત, ન રહેત કંઈ નિશાન. ૧૩

માટે હું સજ્જન તે કરે, માગી માગી સેવા જીને;
 દુખ ભુખ બહુચર રાજા, પ્રાંત ધરી સફ રેવ જીને. ૧૪
 માટે અરજ માગી સાબળી, કરે સફ નર્મ ત્યાં વાસ જીને;
 કરે જોડીને હુંજું એકજું, સાબળ ગંગાદાય જીને. ૧૫

માતા હિમજાનો હોમચી.

હોહરો.

શુર ગણપતિને વસુંડું, સમર શારદા માખ્ય,
 અવિચળ વાણી આપજો, જોમ હમચી પૂર્ણ થાખ્ય ૧
 હમચી શ્રી હિમજા તણી, વરાણું બેઠે કરજોડ;
 સહાય થજો મા સારવજો, પુરજો મનના કોડ. ૨
 અસુર અનેક સંહારીયા, વિસ્વમાં તારી હાથ;
 આપુષ ત્રિસુલ ફરશી ખરચાં, મા થંડ નહને કાઠ. ૩
 કાઠ કમરે મા કરે કરચાં, ઘનવનાં કાઠવાં પ્રાણ;
 એક જીમે કેમ વરાણું, મા હિમજા કરે કહ્યાણ. ૪
 ફરી ચાલી રાગ આપાઈ જોવા.

કહ્યાણી મા કારતી હુંજું ભવેક,
 ખર્ચાં બહુ રૂપ તેનો ના આવે છેક. ૫
 અહલ અનેક ને રૂપ અપાર,
 ન લહુ મા પુણ શાગુનારનો પાર. ૬
 સદા સુખ આણે દાળીક કાણ,

જિનો દિનામિહ અધિક પ્રતાપ.	૭
અવતાર અવતારનાં પ્રાશ્નિત કાષી,	
સદા સિદ્ધી સેવકને સ્થીર પાષી.	૮
માતા હિમલ માનું ધરું કું હમ્મન,	
આષિ તુને માન અમૃત સામાન.	૯
વદનમાં ઢાઢી રવિ તણુ તેજ,	
આરાષિ ઇંદ્ર ધુર્ગાંદ્ર અનેક.	૧૦
હિમલ માનું હઈકેયી હરું વખાણ,	
લને નવ પુત્રે લે પાળી અલ્લાણ.	૧૧
સુરામુક્તિ લેણ ભાગીલ પ્રમાણ,	
તેમા વળી સોવણ રાખડી બાણ.	૧૨
ભલાડે આડુ કાંચી નવરંગ,	
માણુ હારાં લેખન જનણે કારંગ.	૧૩
અજીપાળાં આખમાં કાલજ સાર,	
સેવા પકી સેવકને ભવ તાર.	૧૪
અડુ મુખી નાહળાં માતીની વાળી,	
માણુ તારા હાંત વખાણું વળી	૧૫
તેતો જનણે જાહા હાઈમ કેરી કળી,	
હો આગળી યોગા કેરી કળી.	૧૬
અમુરનો રંગ નેસો પરવાળ,	
હરે હિમ સુડીને નંગ અપાર.	૧૭
અડુ મુખી રતનનો કોટમાં હાર,	

માજી તારા નામ હિરાનો આકાર. ૧૮

ઝોઠી માએ સુંદરી રંબ નવરંમ,

તારી કઠી કેશરી સંક સુમંત. ૧૯

માજી તારી આલ જાણે ગલ ધેન,

રમત્રમ નેપુર વાગેરે ધેન. ૨૦

તેનો કઈ કેહતા ના આવે છેક,

વખાણું થું મુજે રસના છે ઝોક. ૨૧

ત્રિસુલ અગર ધરધાં ત્રિપુમરી,

વિઘ્નની વાણી પું મહા મવાળો. ૨૨

રાગ દોળ. રાહરા નેવો.

વિધનેશ્વરી વાણી હિમળે, નેનું કકરેજમા ઠામ;

તે મધે શહેર સોહામણ, એક ઝારોલ નિત્ય પરિધાન. ૨૩

ત્યાં મંદિર માતા તણ, પ્રત્યક્ષ એકા માઅ;

પુણ વૃદ્ધો સુગી નર કરે, પુન વેદની ધામ.

ઝારોલમાં રાત્રી પાતા તણ, અસુર તણ નહિ નામ;

પુલ્લ આવે દશ દેશની, મા તેની પુરે હાગ. ૨૪

અઠો લક્ષ ધર છે ધણ, વિપ્ર વજ્રિકના સારક

ઝારોલ શહેર સોહામણ, ત્યાં વરત્યો જાપ જાગર. ૨૫

દેશી આલતી રાગ ઝોપાઈ નેવો.

મા ને જુગ કારણ પું જોગ માઅ,

હવે ગત શહેર તણી શી યાવ. ૨૬

હતો એક પાદશાહ દિલીમાં સાર;

આવે દેશ દેશના સમાચાર.	૨૮
મળી સર્વે કચેરી ઈષ્ટ મુગલ,	
બેઠા પાદશાહ બાડી મુગલ.	૨૯
આડી કીચી આરોજની શહિ,	
વસે હિંદુ નગમાં અસુરજ નહિ.	૩૦
ધૂળી કેરૂં બન્ય ભરયુછે બપાંહ,	
વસે સઉ વિપ્ર વણિક છે ત્યાંય.	૩૧
વસે ત્યાં હિમજન ભવાંનીજ થકે,	
તેથી કાઈ અસુર જઈ ન શકે	૩૨
એવી વાત સાંભળી પાદશાહે બપારે,	
ઉભા થયા દ્રષ્ટી કુબુદ્ધિ થઈ ત્યારે.	૩૩
મુખ થકી આચર્યો આરોજ બેવું,	
પછી અંન ને પાણી મારે પીવું.	૩૪
પ્રતિ કરી સેન્યાને જોણીવાર,	
લઈ ફોજ આલ્યો તેતો તત્કાળ	૩૫
આવી ફોજ સેન્ય તણે નહિ પાર,	
વિંટયું આરોજ નગ્ર અપાર.	૩૬
ધણાં વન વૃક્ષને ચોકિર આડી,	
માએ દીની દુષ્ક કેરી ધારા વાડી.	૩૭

રાગ ઢાળ. દોહરો જેનો

આરોજ નગર તે વિંદીજી, માર્યા ધાલ્યા સાર,
નોખત નગારાં બરગહે, માએ નાદના ધમકાર.

- શહેરમાં કાંઈ જાણે નહિ, એવું માતાનું સંત; ૩૬
- વિપ્ર વાણી સ્તુતી કરે, મા માગી તારી ગત. ૩૭
- આજે વિપ્ર વણિકે, તમે કાંઈ ન જાણો ખહાર; ૪૦
- આપણી તરફ તે આવશે, અંદ્ર સુર્ય નિરધાર. ૪૦
- અંદ્ર સુર્ય બે આવીયા, માને કરશે પ્રજ્ઞામ; ૪૧
- આત્મા આમો જો માતજી, કરીએ તમારું કામ. ૪૧
- વળતું હિમલ જોયરે, તમે સાંભળજો મારી વાત; ૪૨
- દિને લંકાઈ સુર્ય કરે, આજે અંદ્રને સાંપી રાત. ૪૨
- અંદ્રમા વળતું જોયરે, આજ સાંભળો મારી વાત; ૪૩
- વચન કહ્યું તે શિર ધર્યું, નહિ આવું અમાસની રાત. ૪૩
- અમાસે વાસો વૃક્ષમાં, હું નહિ આવું તે રાત, ૪૪
- તે વાત સાંભળજો તમે, હું સાચો કહું છું વાત. ૪૪
- થઈ લંકાઈ નિત્ય ની કરે, પાદશાહ શહેર સંગાય; ૪૫
- શહેરમાં કાંઈ જાણે નહિ, તે ક્યાં ઉગે દિન રાત. ૪૫
- એમ કહેલાં વર્ષ આલીજા, લડ્યાં વર્ષ તે ખાર; ૪૬
- અસુર મુખથી એમ કહે, તમે મુકો એકાકાર. ૪૬
- માજીએ વાંચા હતા, વિપ્ર વણિકને સાર; ૪૭
- રજે જઈને કાંઈ કહો તમે શહેરના સમાચાર. ૪૭
- વણિક હતા એક દેશમાં, તેના આપનું આવ્યું આપ; ૪૮
- તેને મળ્યો વિપ્ર શહેરનો, તે ખાનો થયા સંગાય. ૪૮
- શહેરને વિપ્રે સરાવળી, દેશના વણિકને સાર; ૪૯
- વણિકે આંડ્યું પુછવા, કહો શહેરના સમાચાર. ૪૯

- વિપ્ર વળતું આમરે, અહિ વઢેછે ચંદ્ર ને સુર્ય;
ગત ગઈ છે તાહરી, મુઠે ફજોત પાપ અસુર. ૫૦
- વણિક આ યો ફોજમાં કહ્યા તે સમાચાર;
ચંદ્ર સુર્ય લડાઈ કરે, તે તમને મારુશે નિરધાર. ૫૧
- હું કહું તે સંભળો વઢેવા તણી છે વાત,
હલ્લા કરો સઉ સામગ્રી, દિન અમાસની રાત. ૫૨
- તે દિન ચંદ્ર ઉગે નહિ, એમ વણિક બાલ્યો કાર;
વણિક મેત્રો નવ કીજીએ, જોણે કહ્યા તે સમાચાર. ૫૩
- રાત આવી અમાસની, પછ હલ્લાં મારે મેર;
તે દિન ચંદ્ર ઉગે નહિ, બાધ શી ધારે હવે પર. ૫૪
- ત્રિપુરા નામ નદી તણું, સર્વ તિર્થમાં સાર;
માઝે વિપ્ર વણિકને વારીઆ, તમે જનશે નહિ ચેલી ૫૫
- પછી લડાઈ જરી કરી, હજ સાગી તે માર;
માનું વારયું નવ કરયું, ઉતર્યા અરાજાશા પાર. ૫૬
- અસુરે માંડ્યા મારવા, ત્યારે માઝે ન બાણી મેર;
વાંક છે વિપ્ર વણિકનો, પછી લેવાણુ તે શહેર. ૫૭
- વિપ્ર વણિકને લાવીઆ, શ્રી હિમવનજી ની પાસ;
માંડ્યામાં કઢી પીછીઆ, સર્વના કાઢ્યાં મારા. ૫૮
- ફૂલ કંઈ કીધું ઘણું, તે માઝે મહું ન જનય;
વાંક છે વિપ્ર વણિકનો, પછી આપ કુવમાં જનય. ૫૯
- કુવામાં ખેડી કાલીકા, અસુરને દીધો આપ,
પાકચાહ દિલ્લીમાં નહી રહે, કળીજીગમાં તે મર. ૬૦

- હાથ અમુરના ભાગીઆ; ધણાકમાંથી સાર; ૬૧
 તેમાં દ્વાદશ ઉગારીઆ, નામ રાખવા નિરધાર. ૬૨
 કળીનુમમાં તે પારખ્યું, ધાણી ઝારેળમાં કેહેવાય; ૬૩
 વણિક વિપ્રને પીસીઆ, તે હાથ લોહીઆળા ધાક ૬૪
 પુત્ર પાંચ ડોસી તણા, વિપ્ર ઝારેળા સાર; ૬૫
 ઝોપાના પને પૂળતાં, તેને ઘન લાખ્યું અપાર. ૬૬
 વળતા હિમળા ઝોમરે, માંડે ડેર કરે નિરધાર; ૬૭
 મસ કરેને ચાલતા, તે પાશે જ્ય જ્યકાર. ૬૮
 વિપ્ર જન દવે તણા, ચોકા તે સુંદર સાર; ૬૯
 તેણે યસ ક્રીષ્ણ ધણા, ચોકાને આકાર. ૭૦
 માળને ગમવું હવું, તે નિપજ્યું આ કાંમ; ૭૧
 બાકી ઉગારયા તમે, મા તેની પુરે હામ. ૭૨

દેશી ચાલતી. રામ ચોપાઇ નેવો.

- કરે રમણ ને તમે પૂળરે કરો, ૭૩
 ચરણ મારે રહેશે તે ધશે વધારો. ૭૪
 જોને હાથ રૂપાપનાનું મન માંડી, ૭૫
 તેતો આવજો ઝારેલ માંડી. ૭૬
 ઇંદ કુવા તણી લેજો સાર, ૭૭
 વસો જઈ દેશ દેશાંતર પાર. ૭૮
 કરો પુળ તે આપુ ભંડાર, ૭૯
 વળી આપુ દુધ પુત્ર ને નાર. ૮૦
 વળી આપુ સુખ હોલત વિવેક, ૮૧

કરો વળી હોમ હવન વિવેક.

૭૧

રાગ ઢોળ. દાહરા જ્યોત.

પ્રથમ હિમજ્વળને પૂજતો, તે દિન વધતે નિરધાર;

સર્વ નાતમાં શીરોમણી, નાત ઝારોળી સાર. ૭૨

ધર્મ નિયમ પાળે ઘણું, વળી પાળે આચાર;

ખાર ખાંખત જાણે નહી, નાત ઝારોળી સાર. ૭૩

સંવત અઢાર અગીઆરમાં, થયો ઝારોળમાં સાર;

કિરેપા ઝારોળા ઉપર, હિમજ્વળની હતી સાર. ૭૪

ખાર ખાંખત આવી ઘણી, તેવી કહુ છું વાત;

સગાં સંબંધી ઝાળખે નહિ, પછી આવે લાતોલાત. ૭૫

પૂજા તો પડતી રહી, ત્યારે કાઢ્યાં માત;

રૂક્યાં તે તુટ્યાં કહી, તે કહોને સાચી વાત. ૭૬

તમે જીવન દેવને ઝાળખો, મને ન માનો જોઈ;

માનતા માનો અવરની, મારે મંદિર ન આવો કોઈ. ૭૭

તમે દુઃખ વેળા સ્મરણ કરો, ચાલો જઈએ માને દાર;

મને વિપ્રવણિક પુત્રે નહિ, પછી મને મડાવે આળ. ૭૮

હિમજ્વળએ વાણી કહી, તમે સાંભળજો શહુ છેક;

હમાણાં તો ખાલું નહી, વર્ષ આળોશ ને એક. ૭૯

એવું મુખથી આચર્યાં, ત્યારે શેવક થયા ચિત્કાર;

પછી નિત નિત ઘટતી થઈ, પછી વર્ષ આઠ્યું સાર. ૮૦

સંવત અઢાર એકાવને, તે આઠ્યો નિરધાર;

ઝારોળા સુધિવાન પઈ, મન સામે કરે વિમાર. ૮૧

વળી ગાળી પુલ્લ કરાવીએ, કરીએ નિય હરશન;
 હિમલ મનથી એમ કહે, હું થઈછું હવે પ્રસન્ન. ૮૨
 વિપ્ર અંગાદાસને, પુલ્લ તે સોંપો સા;
 વચ્ચે અનુસરે એપતાં, થયો જશનો ઉચ્ચાર. ૮૩
 ભાદરવા સુત્રી છહે, દનમાનો કહેવાય;
 હોમ હવન પુલ્લ કહે, ત્યાં માનુની મગળ થાય. ૮૪

દેશી માલતી રાગ એપાછા જોવો.

ગાયે ગીત અનોપમ રંગ,
 વાગે ત્યાં પંચ શમ્પને અંગ. ૮૫
 ગાયે ત્યાં ગાંધર્વ જ્ઞાન અપાર,
 આદેશના વિપ્ર વેદ જપકાર. ૮૬
 મળી સર્વે નારી મનોહર રમે,
 જામે નાત તે માછીને જમે. ૮૭
 પ્રથમ નૈવેદ્યની પુરે થાળ,
 થાયે આરતી જો વાગે તાળ. ૮૮
 જોમ વિપ્ર વજિર નર નાર;
 વધ્યું માતાનું હેત અપાર. ૮૯
 એવી નડિતમ સીદારે થાય,
 એ જોઈને કોઈને હરખ ન માય. ૯૦

રાગ દોળ. રાગ દોહરા જોવો.

હેત વાધ્યું અતિ ધણું, થાયે પુપના ધમકાર;
 કુમકુમ કેસરે સુંદરી, ખટકી શોભેતો શાશુગાર. ૯૧

અખ્યાલ્યાં વિધ વિધ તણાં, નાળોઝર નાગરવેલ;
અતીત શોહાગલ ટોચે મળો, ગાઝમે મુણગી રેલ ૯૨
દેશી ચાલતી. રાગ ચોપાઈ જોવા.

ગાઝમે ગીત મળી સરવે નાર,

ઝાસે મુખમાં મંગળ ચાર. ૯૩

માજી તારે કંઠે એકાવળ હાર,

માજી તારી નયનીનો અંદાદાર. ૯૪

માજી તારૂં મુખકું જોતાં દુઃખ લગ્યે,

ધડી એક દમરાણી સુખ પામ્યે. ૯૫

માજી કાઠ શેવકને દુઃખ પડે,

તેતો ગંદિર આવી ચડે. ૯૬

વળી જેતો સુખ પામે નિરધાર,

એવું સત કાર્ય તારૂં જ પામ્ય. ૯૭

બળદારી મા બળ તારૂં છે સત્ય,

સોકાને વાણી આપ દિન પ્રત્ય. ૯૮

સાંત્રીઆને આપોછો તન,

ભુખ્યાને રોજ આપો અંન. ૯૯

વળી પાંચળાને આપોછો પામ્ય,

અંધો હાથ તે દખતો થાય. ૧૦૦

રાગ ઢાળ. દોહરા જોવા.

શહાપ થજે મા હિમલ, કવિતાને રસના એક;

રવિ રાપિ જ્યાં સંચરે, ત્યાં તારો કર વિવેક. ૧૦૧

વિવેક તારો પાધરો, જન્મતી ચોરાશી જાત;
 પાનીઆ આપી સર્વને, તે પૃથ્વીમાં પ્રખ્યાત. ૧૦૧
 કુંજ બન્યા શોભા તાજા, રૂપા કેરો પાળ,
 આરોગા ત્યાં ઉડીયા, જન્મવાને તત્કાળ. ૧૦૩

દશી ચાલતી રાગ ચોપાઈ જોવા.

હિમલ માત બાહ્યાંકરી સુધરો,
 સંવત અઢાર ખામેઠી થારો વધારો. ૧૦૪

એમ હેટલા વર્ષ તે ચાલીયું તેજારે કહુછું નેક,
 તેતો સંવત આગણીસેને ઉપર એક. ૧૦૫

મત કૂંડ મુઢની પાળી ગઈ ત્યાં એક,
 તે કમે માજીને ચઢ્યો ખહુ ટેક. ૧૦૬

ઢેકાણુ પાળાનું જીરણ ગઢમાં સાર,
 બદ્ર કુવો હિમલ તજો થયો પાળી આકાર ૧૦૭

રાગ ઢાળ. દોહરા જોવા.

હિમલએ વાણી કહી, સાંભળજો શહુ ખાળ;
 કળીયુગ આંચો હુંકડો, ધર્મનો ખુટ્યો કાળ. ૧૦૮

પૃથ્વીમાં ત્રણ વસેછે હવે, તેના કહુંછું નામ;
 બંધ આંખો આરોગા, તેનું કળીયુગમાં નથી નામ. ૧૦૯

ધર્મ નિપમ જો પાળશે, તેનું કળીયુગમાં નહી કામ;
 એ ત્રણ વસતું કહું, કળીયુગમાં નથી નામ. ૧૧૦

જમાણ કરતાં માતાજી તણું, સુખીઆ થયા સહુ પામ;
 જો આ હમચી સાંભળે, તેની પાંચે મનની હામ. ૧૧૧

દેવી માલતી રાગ આપાઈ નેવા.

- પુર હું તો સર્વે શેષકળી હામ,
આવે મારે શરણિ તેનું દેખાડું રામ. ૧૧૨
- તે કાઈ હમચીનું સ્મરણજ કરે;
તેતો ભવ સાગરથી તરે. ૧૧૩
- તેતો નિથે સુખ પામે નરધાર;
ઐવું સતયુગ કાળમાં તે સાર. ૧૧૪
- હું તેતો સાંભળો સર્વે ધણિ;
સહુ જન રહેજે માજીને શરણિ. ૧૧૫
- તમે સહુ કરજે પૂન્યનું કામ;
જેથી મળજો તમે સુંદર સ્થામ. ૧૧૬
- ગુજરાખંડ ઝેટકપૂર ગામ;
વસે મનોર મુત ગીરધર નામ; ૧૧૭
- તેના પુન્ય તણે નથી પાર;
મનમાં હરખ વાદ્યોએ અપાર. ૧૧૮
- તેડયા બાધવ માતીર છે નાગ;
તે છે ઝેટકપૂરમાં કામ. ૧૧૯
- તેણે કર્યું પરમારથ કામ;
તેડું સરવે વિપ્ર લખીનેર ગામ. ૧૨૦
- લખી પત્રિકાએ કામેર કામ;
કાનમ પાટણ ને કચ્છ જામ. ૧૨૧
- જુનાગઢ ને ખંભાતી જોડે;

તેડયા સર્વ વિપ્રને કોડે.	૧૨૨
નિત્ય નિત્ય નવા બનાવેરે પાક;	
ચાતે તજે ત્યાં આજારે શાક.	૧૨૩
કરે જમાણ ને ત્યાંરે વિપી:	
શક્ષિયા સંપૂર્ણ રીતેરે દોવી.	૧૨૪
આપ્યુ જળ પતનુંરે વાસણ;	
તેમને હિમજન પચ્ચારે પ્રસન.	૧૨૫
ત્યાં તેા મળ્યા જનમતને ત્રીશ;	
જઈ કરજેડીને નામુંરે શાશ.	૧૨૬
પછી પિઠાચ્છ કર્યા તે સર્વને કાર;	
વિપ્ર પાંચપા તે સૈદુને દાર.	૧૨૭
સંવત ઝાગણી તણી તેતો સાલ,	
કરી પુન્ય ને આવીછે પાળ.	૧૨૮
વળી વિચારયું મનમાં પાતે સહી,	
દેહ હિમજનનું બનાવ્યું તજીની.	૧૨૯
ચારે પાસે છે વળી ધમંચાળા,	
વાગે ધંદ ડંકા ખુબ છે પ્યારા.	૧૩૦
કરયું સદાવૃત તેનેરે કામ,	
સંવત ઝાગણી ચોવીરે નામ.	૧૩૧
મેળાવો તેડયો રકુમાં સહી,	
બનેર સુત હરજીવને તહીં.	૧૩૨
અક્ષર અક્ષરમાં જોટ અપાર,	

કવિતાને હાથ દેશો ન લભાર.	૧૩૩.
મારી મતિને વરણબુંધુ અનેક,	
તમારી કૃપાથી કર્યો ખલુ વિવેક.	૧૩૪
જોડી હિમચી તેનો કહુધુંરે કામ,	
સોરઠ દેશમાં જીરણપૂર ગામ.	૧૩૫
માલન સુન જોડા માફરે નામ,	
હિમજન મોને કહું પરજામ.	૧૩૬
જોડી હિમચી તેનો કહુધું નેક,	
સંવત અઢારસે નેરે એક.	૧૩૭

રાજા દોળ દાહરા જોવો.

જોડનાર જુગમાં રહે, જોડું સોરઠ ખંડમાં ધામ;	
જોડેર કહાવે જીરણપુરી, વિપ્ર ઝાંશિળા નામ.	૧૩૮
તેને કૃપા નાગી હવી, આગાસુગી પુરો આશ;	
જો આ હિમચી સાભળે, તેનો વેકુંડ પાશે પાશ.	૧૩૯

હિમજાના જાળધારનો મરજો.

પ્રથમ દેવ દુહાજો રવામી, સત્ર જુવ રાજે રામિ તાર;	
કર જોડાને પાસે ઉભો, કંઈક કહું મુખથી ઉચ્ચાર.	૧
સાચી વિદ્યા સરસ્વતિ, હું લાગુ પેહલો તમને પાપ;	
ગરબા આપાઈ છ દો ગાવા, મન માફ જાજુ હરખાપ.	૨
એક સમયે મેં અચરત દીધું, જોવાનું મન જાજુ આપ;	

ભાદ્રપદી-શુક્ર શબ્દી દિને, આ પારે મહા ભક્ષેરા થાય. ૩
 હિમાચળની સુત હિમજન, પ્રારણમાં ખિરાજી આપ;
 પ્રાણી માત્ર ને સહિકા કહાવે, જીવમાં કરે તારો જાપ. ૪
 સોનજી કુંડી શોભે સાગી, જાંઘાળાળ ભીયું સાર;
 માત્રી કામળ કળશ ખિરાજી, આ રત્નાન કરો વારંવાર. ૫
 ચરણાં ચોળી સજ્જામાં સારાં, સાળુએ તો કસળી કાર,
 તનમતીયું ને તુચ્છી હાસડી, વળી ધુન્ધરીએ કરતી ઘોર. ૬
 સિંદૂરથી મા સંઘો પુરો, ખુખ કરીને ખાંધી વોણ;
 કાને કુંડળ શોભે સારો, વાગે ઝુમાણા વિશે જોણ. ૭
 હીરા મોતીને રત્ના મળો, સોનજી વાળી શોભે નંક;
 કરમાં ફરચી ત્રિશુંળ ધમકે, જોમ વિજળાનો થાપ ચમાક. ૮
 હાથમાં કુમકુમ શોભે સારાં, દીસે કર રાતાં ચોળ;
 કેશર અરમા કીચી પોતે, ધુખ ભર્યાં આવે ત જોળ. ૯
 બહુ અમુલી સુડી હાથે, ચંદ્ર સરખું લાગે તેજ;
 અણીઆળી મા તારી આખડી, સુરજ સરખી શોભે સેજ.
 કાંપી કનાં ને વળી વિઠ્ઠવા, પેદુદા પગમાં પાતી સુધ;
 નવ અહતો પારે આંખાં, સોગ શતીધર આદે ખુધ. ૧૧
 પ્રહ્લા વિઠ્ઠ સંકર સાથે, દેવપુત્રી ને આંખ્યા ગામ;
 વચીષ્ઠ આદે સર્વ પધાર્યા, રૂચી લડવા ધાણે હામ. ૧૨
 બહુચર ખાળી પાવાવાળી, દક્ષિણવાળી તુળજા ગાત;
 આસમુરથી આંખ્યા આંખ્યાં, ચક્ર લેઈ પોતે પ્રખ્યાત. ૧૩
 આદિ નિરંજન સર્વ પધાર્યા, પાછળ પેદુલું આંખું કામ;

- નારદ ઇતી તેતો આંબા, પાછળ તેતો સહચી આમ. ૧૪
 દેવરથળયા શોભી સારી, ઇંદ્ર પતિતે આંબાં જ્યાંય;
 નમ્ર સર્વ વેકુંઠ વસાંબુ, હિમાચળ સુત ખેડા ત્યાંય. ૧૫
 સુરજ મંગળ ગુરૂ પધારી, સુકરે સમા દોઠી દેવ;
 વળી બુધરવામી પોતે આંબા, આંબો આરબુત વરણ તતખિવ-
 અશ્વથામાં અગસ્ત ઇતી, વાલ ખજિને ભાર દાવ;
 યમ દગ્નિ આવીને ઉભા, કરપ કરેછે કાલ. ૧૭
 કાંત્યાપતીને પાગસુરજ, આંબા ત્યાંતો સી સુકદેવ;
 પત્તશાળામાં ઇતી પધારી, કરવા લાગ્યા માગી શેવ. ૧૮
 યત ક્રિયા તો કરી આજતી, સ્વાહા સ્વાહા ભણે સહ મુન્ય;
 ઓગણી કવચથી યત કરીને, પછી ક્યાં ત્યાં ઝાઝા પૂન્ય ૧૯
 જવ તલ ધૂતયા હોમ કરીને, પાપસા નથી કરેયા તૃપ્ત,
 યત પુજન કરી રહીને, સહુ ભણે ત્યાં જવ જવ વૃત. ૨૦
 ધુપ આરતી નૈવેદ કરીને, હોમ્યાં ત્યાંતો પ્રીત્ત પાન;
 અવધરા તૃપ્ત કરી રહી ત્યાં, જન્યને દેછે દાન. ૨૧
 હોમ યતની પૂજન કાચી, સર્વ ગયાં પોતાને દાર;
 કહી ખાવી સંપુરણ કરી, માને ભજવા વારંવાર. ૨૨
 ગરજા ગાયો ભાદરવામાં, વદ આંધારી ખીલે સાર;
 ગરવો તો ગુરૂવાર હોતો, હિમલ મેખાં કરેજ વાર. ૨૩

દોહરો.

- ગામ્ને સીએને સાંમજે, હિમલ પુરે આશ;
 સાકરજાજને ગંગ કહું, માછરાખા અગને પાસ. ૨૪

આરતી.

જય હિમજન માતા, ગા જય હિમજન માતા;
 બ્રહ્મા વિશ્ણુ સુરપતી, ગુણ તારા ગાતા. જયદેવી જયદેવી.
 હિમાચળની પુત્રી, તમે યયાં રૂદ્રાણી; (મા તમે યયાં રૂદ્રાણી)
 દૃષ્ટ દૃષ્ટ્યને હણ્યા, આરોગ્યની રાણી જયદેવી. ૨ જય હિમજન-
 મધુ કૃષ્ણ મહીકાસુર, સુર શત્રુ મારેલા; (મા શુર શત્રુ માર્યા)
 વાયુના પાર ઉતારેલા, અનેક જીવ તારેલા. જયદેવી. ૩ જય
 સુંદર શેખોતા આભુજાણ, અંગે છે સારાં, (મા અંગે છે)
 તારા તેજ પ્રતાપે, અખંડ અજવાળાં. જયદેવી ૪ જય હિમજન
 કુમકુમ કશરે ગંડીત, આડ ખીરાજે છે; (મા આડ ખીરાજે છે)
 પાંચ નેપૂર નાદ, રૂમ ઝુમ વાગે છે. જયદેવી ૫ જય હિમજન
 બાડી મુગજને મારી, હોલ રક્ષા કીચી (મા હોલ રક્ષા કીચી)
 તાર શરણે આળ્યા, પામ્યા નવ નીચી જયદેવી. ૬ જય હિમ
 સુંભ નીસુંભને મારી, સુંભ કારજ કીધુ; (મા સુંભ કારજ)
 મંડ મુંડને ચોળી, રૂબાર પાન પોધુ જયદેવી ૭ જય હિમજન
 અંથે કપુર સિંદુર, કંઈ આરતી તારી, (મા કંઈ આરતી તારી)
 પુષ્પાંજલી અરપીને, રત્નની સુશ્રવણે ગોળી. જયદેવી ૮ જય
 વસે ઉગર ભાગે, હિમજન દેવી; (મા હિમજન દેવી)
 કાંઈ વડો વીશાળ, સાંભળ રત્નતી હેવી જયદેવી. ૯ જય હિ
 સાકરલાલને દેજે, અવીચળ વાંચા; (મા અવીચળ વાણી)
 કરો કૃપા કુરુણિયરી, પાતાનો જણી જયદેવી. ૧૦ જય હિમજન

હોમજી મનની આરતી, જે કાઈ ગાશે; (મા જે કાઈ ગાશે)
 ગાએ આતમારામ, સુખ સંપત્તિ પાશે જમદેવી. ૧૧ જપ હીં

દોહરો.

ગુજર ખંડ મોહામણી, રૂકુ છે ખેડા ગામ;
 વીપ્ર પ્રારેણા તણી, નામે મંગારામ. ૧
 લખી કરી મેં વીનતી, કાઈ ન ધરશે ત્રીસ;
 સાકરલાલ તમને કહે, કૃપા કરે જુગદીશ. ૨

સમાપ્ત.

સુભિચીત ગુરુની ભાઈ નરેશતમ મહાશંકર.

મુ ૦ જાણી.

હું ઘણીજ નમ્રતા પુર્વક અરજ કરું કે જે દીવ-
સથી મારું ને તમારું મળવું થયેલું તે દીવસથી તમે મારા
પર પોતાના પુત્ર કરતાં પણ અધીક પ્રેમ રાખો, એટ-
લુંજ નહી પણ સ્વજનતામાં કોઈ રૂઠો વિકલે એવી આપને
માહના હતી, પણ આપનું મ.યુ થવાથી હું ઘણીજ દી-
લગીર છું. વળી આપનો પુત્ર કાળોભાઈ પણ મારાપર
ઘણીજ રુનેહ રાખે છે માટે આ એપડાની અંદર આ-
પનું નામ દાખલ કરવું તથા મારું તમારા પર તથા કાળો
ભાઈ પર ઘણીજ રુનેહ છે તે જાણાવવા માટે આ બધુ
પૂરતક આપને અરપાજ કરું તે આપ સ્વિકારશો.

તા. ૮-૩-૭૬. (સહી) આપનો આત્મકીત સેવક,
સાકરબાલ ગવડી શંકર વ્યાસ.

બહેર ખખર*

આ ચોપડી નિચે લખેલે ઠાણેની મળશે

અમદાવાદમાં—અમારી પાસેથી. માણિચોળમાં દલસુખ
કાળીદાસની દુકાનમાં હરીલાલ ત્રિભાવન પાસેથી મિશન
નંબર ખીલની નિયાળમાં રેવાશંકર જ્ઞાનાર્થ પાસેથી
અને મિશન ટ્રેનીંગ સ્કૂલના આસ્તર મગનલાલ મહાશંકર
પાસેથી. ખેડમાં ડારોળાને ટેકરે ગંગાશંકર તુલસીદાસંકર
પાસેથી. વડોદરામાં—જુની કાડીની સામે મનસુખરામ જ્ઞા-
નાર્થ પાસેથી. છાંણીમાં—કાળીભાઈ નૌતમરામ પાસેથી
હત્યાલી ખાટાં શહેરામાંથી પણ રાહડી કિંમતે મળશે

આ ચોપડીની દસથી વધારે નકલો રાખનારને કમો
શન આપવામાં આવશે. રાહડેથી લેનારને વધારે આપ-
વામાં આવશે. આ ગીવાપ અમારી પાસે હિંદુસ્તાનના નુ-
કશા સીદા તથા રંગેલ, શુભરાતના નુકશા સીદા તથા
રંગેલા, શુભરાતી પાંચ ચોપડીઓના અર્થ વિગરે ચોપ-
ડીઓ લેમવાની છે. આટે જે સાહેબોને જોઈએ તેણે પો-
તપક કાગળ લખી મંગાવી લે. વા. ૦ ૮-૩-૭૨

(સહી) શાકુરલાલ ગવરીશંકર બાપ.

